

[Trøjborg]

grund for forligspartierne, da de indgik aftalen om at etablere disse afgifter, nemlig ønsket om at etablere et returflaskesystem på områderne. Man kan sige, at som afgifternes karakter er i dag, har de ikke meget andet end fiskal karakter.

Jeg vil gerne hilse velkommen, at vi får en debat om det, og jeg kan ikke lade være med at spørge Kristeligt Folkeparti, om dette forslag er et udtryk for en slags frihedsbrev i forhold til finanslovspartnerne i regeringen. Når jeg siger det, så er det, fordi jeg tydeligt husker den debat, hr. Glønborg og jeg havde, da vi i sin tid var enige om at stille forslag om en Øst-miljøstøtteordning. Der havde vi i et flertal, der bestod af Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti, det ønske at måtte starte et halvt år før ved at omprioritere på finansloven for 1990, men regeringen fik eftertrykkeligt banket Kristeligt Folkeparti på plads. Da det var et finanslovsparti, var der ikke muligheder for at foretage disse ændringer. Derfor hilser vi selvfølgelig med glæde, hvis Kristeligt Folkeparti er med til at åbne op for en almindelig diskussion om prioriteringerne også inden for Miljøministeriets finanslovdel.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at ministerens argumenter var lidt usikre. Det kan man vel godt tillade sig at kommentere under debatten om Kristeligt Folkepartis forslag.

Netop spørgsmålet om at etablere et genanvendelsessystem er jo interessant, og derfor er det interessant, når ministeren i sin besvarelse siger, at der er ikke nogen aktuelle planer, og at det ikke ser ud til, at vi kan finde et miljømæssigt mere forsvarligt og fornuftigt system end det, der er på markedet i dag.

Dertil vil jeg gerne sige, at jeg ikke er så pessimistisk som ministeren. Jeg er faktisk optimistisk med hensyn til, at vi kan finde et returflaskesystem; i al fald for juice og saft må det være ganske oplagt at gøre det.

Jeg mener også, at vi må have en nøjere vurdering af, om der dog ikke kan skabes politisk flertal for at se noget grundigere på et returflaskesystem for mælk.

Med den begrundelse synes jeg, der er grund til at se tiden lidt an, men vi kan selvfølgelig bruge denne anledning til at studere, om vi kan komme lidt tættere på det, der var bred politisk enighed om, da vi indførte afgifterne, nemlig at vi skal bevæge os hen imod et retur-

emballagesystem for henholdsvis mælke-, juice- og saftprodukter.

Fischer (KF):

Da mit partis ordfører på området, fru Eva Møller, ikke kan være til stede, skal jeg kort fremføre, at Det Konservative Folkeparti ikke kan medvirke til gennemførelse af beslutningsforslaget, selv om vi er enige i de to grundlæggende betragtninger i Kristeligt Folkepartis forslag, nemlig at miljøafgifter skal være adfærdsregulerende, og at affaldsmængderne skal nedbringes.

For juice og saft er det jo sådan, at de afgifter, vi har, virker adfærdsregulerende. Der er alternativer i returflasker enten af glas eller af plast, som vi kender det for øl og sodavand, hvor vi ved, at det virker forbilledligt, og der er mulighed for at koncentrere produkterne, så der bliver et mindre emballageforbrug.

Med hensyn til mælkekartonerne vil jeg henvise til det, som ministeren fremførte om, at der er en undersøgelse i gang, om det er muligt at foretage en indsamling og dermed genanvendelse af mælkekartoner, og i øvrigt at vi kan forvente en samlet strategi for hele dette område. Derfor føler vi ikke, at tidspunktet for at ændre afgifterne er det mest velvalgte. Der er jo et arbejde i gang i EF omkring emballageafgift, og Miljøstyrelsen er også i gang med en omfattende analyse, og resultaterne af dette arbejde vil vi gerne afvente.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil også benytte lejligheden til at sige, at her har vi jo så en god begrundelse for at få en diskussion om miljøafgifter i almindelighed og affaldsmængders nedbringelse i særdeleshed.

Det er klart, at Venstre også er tilhængere af, at man ikke betragter miljøafgift som en ren skat, fordi det vil lægge gift for hele ideen med miljøafgifter, som jo er, at de er adfærdsregulerende. Det kræver imidlertid, at der er alternativer, eller at man tilskyndes til at bruge mindre, men det sidste ønsker vi ikke, fordi der er tale om mælk og juice, og det er da noget, som vi synes at befolkningen godt må bruge noget mere af. Der er så mange andre ting, de ellers ville bruge, som vi ikke synes er så godt. Det afgørende er selvfølgelig, at der er alternativer.

Jeg vil da ærligt og redeligt indrømme, at når det gælder mælk, ville jeg være en stor